

Данското знаме (Dannebrog)

Данците гордо тврдат дека не само што го поседуваат најстарото преживеано кралство, туки тие исто така тврдат дека го веат и најстарото преживеано национално знаме во светот. Наречено “Dannebrog”, тоа е навистина едно од најстарите знамиња. Како и да е, “Dannebrog” е национален симбол кој е во служба најдолго време во историјата. Тоа се користи уште од походите на данските крстоносци во обидот да се христијанизира Естонија во 13от век.

Банерот на Гавранот

Иако е тешко да се докаже дека “Dannebrog” е најстарото знаме на светот, сепак, може да се докаже дека Данците биле сопственици на еден банер пред црвено-белото знаме. Првиот познат дански банер бил “банерот на гавранот”. Овој банер бил всушност едно црвено парче платно на кое имало аплициран црн гавран на него. Гавранот бил светиот знак на стариот скандинавски бог Один. Кон него сите имале почит, и местото каде што се истакнувало се сметало за збирно место на Викинзите, од кои Данците потекнуваат.

Во времето на походите на данските Викинзи против Норманите во раниот 11ти век, банерот на гавранот станал, на некој начин, национален симбол. Во 1016 година, данскиот крал Кнуд Велики ја водел својата војска во битката кај Ешингтон, во Англија, веејќи го банерот на гавранот.

Овој банер, или парче платно, подоцна е познат како “Dannebrog”, или “платното на Данците”. Подоцна ова име е скратено на “Dannebrog”. Во периодот на христијанизација на данското население, стариот пагански црн гавран е заменет со бел крст, притоа создавајќи ја првата верзија на модерното данско знаме.

Банерот на Гавранот /
The Banner of the Raven

Легендата на “Dannebrog”

“Одеднаш се слушна голема грмотевица, и црвено знаме со бел крст падна од небото”.

Ова е приказната позната на повеќето Данци за потеклото

The Danish flag (Dannebrog)

The Danes proudly claim that they not just possess the oldest surviving kingdom, but they also claim they fly the oldest surviving national flag in the world. The “Dannebrog” is indeed, most likely one of the oldest flags. Nevertheless, the “Dannebrog” is the national color that has been in service for the longest period of time. It has been used ever since the Danish crusaders tried to Christianize Estonia in the 13th Century.

The Banner of the Raven

Even it is really hard to prove that the “Dannebrog” is the oldest flag if the world, it can however be proven that the Danes did actually possess a banner prior to the red and white flag. The first known Danish banner was the “Banner of the Raven”. This banner was a piece of red cloth with a black raven applied on it. The Raven was the holy signature of the ancient scandinavian god, Odin. It was feared and well known as the gathering point of the Vikings, from whom the Danes originated.

During the time of the Danish Vikings’ raids against the Normans in the early 11th century, the Banner of the Raven became somewhat of a national symbol. In the year 1016 the Danish King Knud the Great was leading his men into the battle at Ashington in England, waving the Banner of the Raven.

This Banner, or piece of cloth was later known as the “Dannebrog”, the Dane’s cloth. Later on the name was shortened to “Dannebrog”. During the period of the Christianizing of the Danes, the old black raven

was replaced by the white cross, and so the first version of the modern Danish flag came into existence.

The Legend of the “Dannebrog”

“Suddenly there was a great peal of thunder, and a red banner with a white cross floated down from the sky.”

на “Dannebrog”. Легендата вели дека знамето потекнува од Битката кај Линданисе, истотака позната како Битката на Валдемар (Дански: “Volmerslaget”), близу Линданисе (денешен Талин) во Естонија, на 15ти јуни 1219 година. Битката имала тежок тек, и Данците биле пред очигледен пораз. Но тогаш, токму кога Данците биле пред предавање, знамето се појавило на небото. Грабајќи го знамето пред да падне на земјата, кралот гордо го завеал пред неговите обесхрабрани војници, давајќи им надеж и водејќи ги до победата. Ова знаме, “Dannebrog”, им било дадено на Данците од самиот Господ, и од тој ден навака, тоа е знаме на Данска и на данските кралеви.

Меѓутоа, не постои ниту еден историски доказ кој би ја потврдил оваа древна легенда. Првите слики од црвеното знаме со бел крст датираат од средината на 14тиот век. Но, легенда или не, оттогаш па навака “Dannebrog” е националниот симбол на Данците, иако на обичните граѓани не им било дозволено да го веат пред 1854, до кога тоа било симбол само на кралот и државата. Во 1912 било решено дека на секој 15ти јуни ќе се слави Денот на Знамето, Валдемаровиот Ден.

Интересно е да се забележи и дека најверојатно главниот град на Естонија, Талин, го добил името токму по оваа битка. Етимологијата вели дека сегашното име доаѓа од естонското “Taani linn”, значејќи “Дански град”.

Реалноста

Данскиот историчар Каспар Палудан-Милер во 1873 година, во својата книга “Sagnet om den himmelfaldne Danebrogsfane” (Легенда за паднатото од небо знаме Dannebrog) ја предлага теоријата дека знамето е всушност пратено од Папата до данскиот крал по повод неговите крстоносни походи во балтичките земји. Се знае дека и останатите кралеви и лордови добивале вакви знамиња.

Слична теорија била предложена и од данскиот истражувач, авантурист и капетан Јохан Штокел во

This is the story known to most Danes as the origin of the Dannebrog. The legend states the origin of the flag to be the Battle of Lyndanisse, also known as the Battle of Valdemar (Danish: “Volmerslaget”), near Lyndanisse (Tallinn) in Estonia, on June 15, 1219. The battle was going badly, and defeat seemed imminent. But then, right when the Danes were about to give up, the flag fell from heaven. Grasping the flag before it could ever touch the ground, the king took it in his hand, and proudly waved it in front of his discouraged troops, giving them hope, and leading them to victory. The flag, Dannebrog, was given to the Danes from God himself,

and from that day forward, it was the flag of Denmark, and the Danish kings.

There is, however, no historical evidence to document this ancient legend. The first pictures of the red flag with the white cross dates back to the mid 14th century. But legend or not, since then has the Dannebrog been the national symbol of the Danes, even though the common Danes

were not allowed to fly the Dannebrog before 1854, until which the Dannebrog was the symbol of the King and the State. In 1912 the day of June 15 has been proclaimed the Day of the Flag, Valdemar’s day.

It is also interesting to note that it is believed that the name of the capital of Estonia, Tallinn, came into existence after the battle. It is derived from “Taani linn”, meaning “Danish town” in Estonian.

The Reality

The Danish historian Caspar Paludan-Müller in 1873 in his book “Sagnet om den himmelfaldne Danebrogsfane” put forth the theory that it is a banner sent by the Pope to the Danish King to use in his crusades in the Baltic countries. Other kings and lords certainly received such banners.

A similar theory was suggested by Danish explorer, adventurer and Captain Johan Støckel in the early 20th century. He suggested that it was not a papal banner to the King but a papal banner to the Churchly legate in

“Dannebrog паѓа од небото” - К.А.Лоренцен, 1809 /
“Dannebrog falling from the sky” - C.A.Lorentzen, 1809

раниот 20ти век. Тој вели дека тоа не било папско знаме пратено до кралот, туку до црквеното претставништво на Северот, поточно до архиепископот Андреас Сунесон, кој потоа, без знаење на кралот, во обид дополнително да се даде христијанска симболика на армијата (над кралскиот симбол) го носел во кралската крстоносна војна, притоа зајакнувајќи ја моќта на црквата.

Знамето на Обединетото Кралство на Велика Британија и Северна Ирска (Знаме на Унијата)

Историја на знамето

За разлика од Данска, не постои фолклорна легенда за потеклото на британското знаме. Кога Кралот Џејмс VI од Шкотска се искачил на англискиот трон, притоа станувајќи Џејмс I од Англија, националните знамиња на Англија и Шкотска продолжија да бидат, соодветно, црвениот крст на Св.Ѓорѓи и белиот крст на Св.Андреја. Но, настанала забуна за тоа кое знаме да се користи на море. На 12ти април 1606 била издадена следната прокламација:

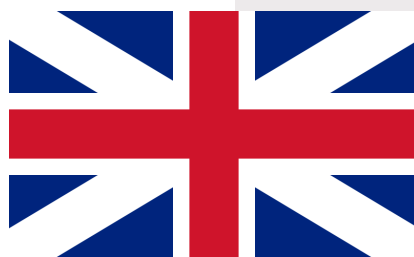
Сите наши поданици на нашиот остров и нашето кралство на Велика Британија и неговите членови, мораат да веат знаме на врвот со црвен крст познат како крстот на Св.Ѓорѓи, и бел крст познат како крстот на Св.Андреја, споени заедно според формата назначена од нашите хералди и пратена на нашиот Адмирал кој ќе го издава на споменатите наши поданици”

Ова е првото познато споменување на Знамето на Унијата. Иако оригиналниот дизајн кој се споменува е изгубен, се претпоставува дека тоа е знамето на кое е придодаден крстот на Св.Патрик, и кое го формира основниот дизајн на британското Знаме на Унијата денес. Истотака, интересно е да се забележи дека новото знаме не било универзално популарно, ниту прифатено. Англичаните не биле презадоволни со затскривањето на белиот дел од знамето на Св.Ѓорѓи. Шкотите, пак, со поголемо право, биле незадоволни бидејќи црвениот крст е ставен над нивниот бел крст. Шкотите предложиле неколку алтернативни дизајни. Меѓу нив се следните предлози:

- Знамето на Св.Ѓорѓи, во неговиот кантон знамето на Св.Андреја

- Знамето на Св.Ѓорѓи со знамиња на Св.Андреја во секој квартал. Во овој бизарен дизајн белиот крст на Св.Андреја не се шири до кошињата на знамето.

- Знамето на Св.Ѓорѓи со знамето на Св.Андреја во средината.

Првото знаме на Обединетото Кралство на Велика Британија и Северна Ирска / The first version of the flag of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

the North, more specifically to archbishop Andreas Suneson, which he – without the knowledge of the King – brought with him on the King’s crusade in the Baltic countries, in an effort to make the army take on a Christian symbol (over the king’s symbol) and thereby strengthen the power of the church.

The Flag of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland (The Union Jack)

History of the flag

Unlike Denmark, the British flag has no legend in folklore regarding its creation. When King James VI of Scotland ascended to the English throne, thereby becoming James I of England, the national flags of England and Scotland on land continued to be, respectively, the red St George’s cross and the white St Andrew’s cross. Confusion arose, however, as to what flag would be appropriate at sea. On 12 April 1606 a proclamation was issued:

“All our subjects in this our isle and kingdom of Great Britain and the members thereof, shall bear in their main top the red cross commonly called St George’s Cross and the white cross commonly called St. Andrew’s Cross joined together according to a form made by our heralds and sent to our Admiral to be published to our said subjects.”

This is the first known reference to the Union Flag. Although the original design referred to has been lost, it is presumed that it was the flag which, with the addition of the St Patrick’s cross, forms the basic design of the British Union Flag today. It is also interesting to note that the new flag was not universally popular nor accepted. The English were not overly pleased at the obscuring of the white field of the St George’s flag. The Scots, with more justification, were upset at the fact that the red cross was laid over the white. The Scots proposed a number of alternative designs. These included:

- St George’s flag with the St Andrew’s flag in the canton

- St George’s flag with a St Andrew’s flag in each quarter. In this bizarre design the white cross of the St Andrew’s flag does not extend to the corners of the flag.

- St George’s flag with a St Andrew’s flag in the centre.